

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 848

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 11 decembrie 2007

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.079 din 20 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. 1 din Codul penal.....	2-3	Decizia nr. 1.084 din 20 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. c) și art. 96 alin. (2) pct. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului.....	9-10
Decizia nr. 1.080 din 20 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și art. 12 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, precum și a art. 31 din Codul de procedură civilă	3-4	Decizia nr. 1.085 din 20 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	11-12
Decizia nr. 1.081 din 20 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.....	5-6	Decizia nr. 1.089 din 22 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă	12-13
Decizia nr. 1.082 din 20 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale	6-7	Decizia nr. 1.090 din 22 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	14-15
Decizia nr. 1.083 din 20 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală.....	8-9	Decizia nr. 1.091 din 22 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) lit. c) și art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.079

din 20 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. 1 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. 1 din Codul penal, excepție invocată de Răzvan Florin Halus în Dosarul nr. 1.957/222/2006 al Curții de Apel Suceava — Secția penală.

La apelul nominal, lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că Răzvan Florin Halus a depus la dosarul cauzei o cerere prin care solicită soluționarea cauzei în lipsă și admiterea excepției de neconstituționalitate așa cum a fost formulată.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că autorul acesteia solicită, în realitate, completarea textului de lege ce face obiectul excepției, aspect ce excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.957/222/2006, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. 1 din Codul penal**, excepție invocată de Răzvan Florin Halus în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece privește revocarea suspendării executării unei pedepse anterior aplicate, în cazul săvârșirii din nou a unor infracțiuni intenționate. Se arată că ar fi trebuit să se prevadă posibilitatea menținerii suspendării nu numai cu privire la infracțiunile săvârșite din culpă, ci și în cazul infracțiunilor mai puțin periculoase, comise cu intenție, întrucât se ajunge la situații inechitabile. Astfel, dacă noua infracțiune comisă reprezintă, spre exemplu, ucidere din culpă, revocarea nu are loc, în timp ce pentru o infracțiune cu grad de pericol social redus, comisă cu intenție, revocarea suspendării executării pedepsei devine obligatorie.

Curtea de Apel Suceava — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că „înstituirea unor dispoziții normative diferite, în cazul unor situații diferite, nu este contrară dreptului la un proces echitabil atâta timp cât ele asigură egalitatea tuturor celor aflați în situații similare. Acest drept nu înseamnă uniformitate în reglementare, ci permite ca în situații deosebite să se adopte soluții juridice deosebite”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului

și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale, ale cărei considerente sunt valabile și în prezenta cauză.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că, „chiar dacă prin alin. 3 al art. 83 din Codul penal, legiuitorul a instituit un tratament sancționator diferențiat cât privește revocarea beneficiului suspendării condiționate a executării pedepsei anterior aplicate condamnatului printr-o hotărâre penală definitivă, după cum noua infracțiune reținută în sarcina sa a fost comisă, ca formă a vinovăției, din culpă, această reglementare nu încalcă dreptul oricărei persoane la un proces echitabil”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 83 alin. 1 din Codul penal, potrivit cărora: *„Dacă în cursul termenului de încercare cel condamnat a săvârșit din nou o infracțiune, pentru care s-a pronunțat o condamnare definitivă chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea condiționată, dispunând executarea în întregime a pedepsei, care nu se contopește cu pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune.”*

În motivarea excepției, se invocă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că dispozițiile art. 83 din Codul penal au fost supuse, în numeroase rânduri, controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare.

Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 637 din 24 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.138 din 15 decembrie 2005, Decizia nr. 317 din 14 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005, și Decizia nr. 215 din 15 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 16 iunie 2003, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 din Codul penal, statuând, pentru considerentele acolo reținute, că reglementarea criticată nu este de natură să aducă atingere dreptului la un proces echitabil și nici principiului egalității în drepturi.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată prin deciziile menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. 1 din Codul penal, excepție invocată de Răzvan Florin Halus în Dosarul nr. 1.957/222/2006 al Curții de Apel Suceava — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.080
din 20 noiembrie 2007**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și art. 12 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, precum și a art. 31 din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și art. 12 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, precum și a art. 31 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Riccardi Trans Service” — S.R.L. în Dosarul nr. 8.557/2002 al Tribunalului Comercial Mureș.

La apelul nominal, lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, fiind invocată în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 8.557/2002, **Tribunalul Comercial Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și art. 12 alin. (2) din Legea nr. 85/2006, precum și a art. 31 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Riccardi Trans Service” — S.R.L. în cauza ce are ca obiect judecarea cererii de evacuare formulate în cadrul procedurii de faliment al debitoarei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 16, 21 și 24 din Constituție, precum și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se arată că dispozițiile art. 6 și art. 12 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 prevăd, în favoarea judecătorului-sindic, puteri nelimitate, hotărârile acestuia nemaifiind supuse cenzurii instanțelor de control ierarhic superioare. Totodată,

art. 31 din Codul de procedură civilă încalcă aceleași prevederi constituționale menționate, deoarece cererea de recuzare se judecă în camera de consiliu, justițiabilul fiind în imposibilitate de a-și formula apărări.

Se mai susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 27 pct. 7 din Codul de procedură civilă, deoarece permit judecătorului-sindic să pronunțe hotărâri în care s-a antepronunțat.

Tribunalul Comercial Mureș apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, întrucât prevederile legale criticate au avut în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a unor astfel de cereri.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că judecătorul-sindic are atribuții numai în ceea ce privește controlul judecătoresc al activității administratorului judiciar. În ceea ce privește deciziile luate de judecătorul-sindic, acestea pot fi atacate cu recurs, fără să existe o cenzură a instanțelor ierarhic superioare.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că prevederile legale criticate sunt norme de procedură, a căror reglementare aparține competenței legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 6 și art. 12 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, precum și ale art. 31 din Codul de procedură civilă, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 6 din Legea nr. 85/2006: „*Toate procedurile prevăzute de prezenta lege, cu excepția recursului prevăzut la art. 8, sunt de competența tribunalului în a cărui rază teritorială își are sediul debitorul, astfel cum figurează acesta în registrul comerțului, respectiv în registrul societăților agricole sau în registrul asociațiilor și fundațiilor, și sunt exercitate de un judecător-sindic.*”;

— Art. 12 alin. (2) din Legea nr. 85/2006: „*Dispozițiile art. 24 alin. 1 din Codul de procedură civilă privind incompatibilitatea nu sunt aplicabile judecătorului-sindic care pronunță succesiv hotărâri în același dosar, cu excepția situației rejudecării, după casarea hotărârii în recurs.*”;

— Art. 31 din Codul de procedură civilă: „*Instanța decide asupra recuzării, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultând pe judecătorul recuzat.*”

Nu se admite interogatoriul sau jurământul ca mijloc de dovadă a motivelor de recuzare.

În cursul judecării cererii de recuzare nu se va face nici un act de procedură.”

Autorul excepției susține că aceste prevederi legale încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare, precum și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile art. 6 din Legea nr. 85/2006 reglementează competența tribunalului în a cărui rază teritorială își are sediul debitorul, stabilind că procedurile prevăzute în conținutul legii vor fi exercitate de un judecător-sindic. Art. 12 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 prevede că dispozițiile art. 24 alin. 1 din Codul de procedură civilă privind incompatibilitatea nu se aplică judecătorului-sindic care pronunță succesiv hotărâri în același dosar.

Analizând dispozițiile art. 6 și art. 12 alin. (2) din Legea nr. 85/2006, Curtea reține că, în cadrul procedurii insolvenței, sunt stabilite unele reguli derogatorii de la dreptul comun, fiind însă aplicabil art. 149 din Legea nr. 85/2006, potrivit căruia prevederile legale se completează, în măsura compatibilității lor, cu cele ale Codului de procedură civilă, Codului civil, Codului comercial român și ale Legii nr. 637/2002 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței. Astfel, sunt respectate atât principiul constituțional al accesului la justiție, cât și cel al dreptului la apărare. Legiuitorul a avut în vedere, la instituirea lor, ocrotirea intereselor părților, în sensul de a se evita formularea șicanatorie a cererilor de recuzare, asigurând efectuarea cu celeritate a atribuțiilor judecătorului-sindic, fără întreruperi nejustificate, pe care le impun desfășurarea și finalizarea procedurii insolvenței.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și art. 12 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, precum și a art. 31 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Riccardi Trans Service” — S.R.L. în Dosarul nr. 8.557/2002 al Tribunalului Comercial Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.081
din 20 noiembrie 2007**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Dombi Dezideriu în Dosarul nr. 360/43/2006 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin consilier juridic, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Agenției Naționale de Administrare Fiscală solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, precizând că funcționarii publici care desfășoară activități de reprezentare a instituțiilor publice se află într-o situație diferită de cei care desfășoară activități în nume propriu.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, considerând că prevederile legale criticate nu creează privilegii în sensul art. 16 alin. (1) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 360/43/2006, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 161/2003**, excepție ridicată de Dombi Dezideriu în cauza ce are ca obiect judecarea contestației ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin care autorul excepției a fost sancționat disciplinar cu destituirea din funcția publică.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 94 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 161/2003 încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție, deoarece este vădită discriminarea între funcționarii publici cărora li se interzic să ocupe funcții și să presteze activități în cadrul unor regii autonome, societăți comerciale ori în alte unități cu scop lucrativ și acei funcționari publici care pot fi desemnați printr-un act administrativ să reprezinte instituțiile publice în astfel de activități.

Totodată, se arată că prevederile legale criticate încalcă și art. 53 alin. (2) din Constituție, deoarece măsura restrângerii unor drepturi trebuie să fie aplicată în mod nediscriminatoriu.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, întrucât prevederile legale criticate

au avut în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a unor astfel de cereri.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că regimul incompatibilităților are menirea de a asigura transparența unei funcții publice, creând, astfel, premisele exercitării statutului încredințat de comunitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se apreciază că prevederile legale criticate se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 94 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 94 alin. (2): „*Funcționarii publici nu pot deține alte funcții și nu pot desfășura alte activități, remunerate sau neremunerate, după cum urmează: [...]*

c) în cadrul regiilor autonome, societăților comerciale ori în alte unități cu scop lucrativ, din sectorul public sau privat, în cadrul unei asociații familiale sau ca persoană fizică autorizată.”

Autorul excepției susține că aceste prevederi legale încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 53 alin. (2) referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, deoarece sunt discriminatorii, în comparație cu cele care prevăd că funcționarii publici desemnați printr-un act administrativ pot să participe în cadrul unor organisme colective de conducere, astfel cum sunt reglementate la art. 94 alin. (21) din aceeași lege, text care are următorul conținut:

„(21) *Nu se află în situație de incompatibilitate, în sensul prevederilor alin. (2) lit. a) și c), funcționarul public care este desemnat printr-un act administrativ, emis în condițiile legii, să reprezinte sau să participe în calitate de reprezentant al autorității ori instituției publice în cadrul unor organisme sau organe colective de conducere constituite în temeiul actelor normative în vigoare.*”

Examinând excepția de neconstituționalitatea, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile art. 94 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 161/2003 au instituit măsura incompatibilității funcționarilor publici cu alte funcții sau activități deținute în cadrul unor societăți sau regii. În mod excepțional, art. 94 alin. (2) din aceeași lege stabilește că, în temeiul îndeplinirii unor cerințe legale, funcționarul public poate fi desemnat printr-un act administrativ să participe în calitate de reprezentant al unor autorități publice în cadrul unor organisme colective de conducere. Incompatibilitatea stabilită prin dispozițiile legale criticate are ca finalitate garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice și se circumscrie însăși denumirii Legii nr. 161/2003, și anume constituie o măsură pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și sancționarea corupției. Faptul că, în mod excepțional, art. 94 alin. (2) din lege permite funcționarului public desemnat printr-un act administrativ să participe ca reprezentant al statului în cadrul unor organisme de

conducere nu este de natură să creeze privilegii în sensul art. 16 alin. (1) din Constituție. Dispozițiile constituționale referitoare la egalitate vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, iar nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, atunci când acestea se justifică de existența unui interes public, apreciat ca atare prin actul administrativ de desemnare a funcționarului public, emis în condițiile legii, cum este cazul în speță.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate prin invocarea art. 53 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că textul constituțional nu este incident în cauză, deoarece autorului excepției nu i s-a restrâns, prin art. 94 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 161/2003, exercitiul unor drepturi sau libertăți fundamentale, ci au fost reglementate unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice și a funcțiilor publice.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Dombi Dezideriu în Dosarul nr. 360/43/2006 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.082
din 20 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 iulie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.828/111/2005, **Tribunalul Bihor — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale**, excepție ridicată de Nicoleta Corina Zaharia.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și art. 24 referitoare la dreptul la apărare, fără a arăta în ce mod.

Tribunalul Bihor — Secția penală consideră că prin dispozițiile de lege criticate, care reglementează infracțiunea de evaziune fiscală, se creează un tratament juridic diferențiat, în funcție de faza procesuală în care se află persoana învinuită sau inculpată și de posibilitatea achitării prejudiciului creat prin săvârșirea infracțiunii.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Nicoleta Corina Zaharia în Dosarul nr. 1.828/111/2005 al Tribunalului Bihor — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

Guvernul consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. În acest sens, face referire la Decizia nr. 529 din 27 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 664 din 2 august 2006, și Decizia nr. 136 din 20 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 26 martie 2007.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 10 din Legea nr. 241/2005 sunt neconstituționale. Reglementarea dedusă controlului instituie măsuri de nepedepsire sau de reducere a pedepselor, în situația în care învinutul ori inculpatul acoperă integral prejudiciul cauzat numai până la primul termen de judecată. Referirea la „primul termen de judecată” prevăzută de textul de lege criticat creează premisele unei discriminări între infractorii care au săvârșit infracțiuni de evaziune fiscală sub imperiul legii vechi, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 241/2005, și au avut un prim termen de înfățișare, și cei care au fost trimiși în judecată după intrarea în vigoare a noii legi, deși au săvârșit infracțiunea de evaziune fiscală în temeiul legii vechi. Totodată, situația inculpatului nu trebuie agravată de existența unui impediment intervenit la nivelul activității organelor de urmărire penală, care poate conduce la crearea unei situații discriminatorii între persoane aflate în aceeași situație.

De asemenea, dispozițiile de lege criticate instituie o discriminare între persoanele prevăzute de ipoteza normei, pe criteriul averii, fără a exista o motivare obiectivă și rezonabilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005, text de lege care are următorul conținut: „(1) În cazul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală prevăzute de prezenta lege, dacă în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, învinutul ori inculpatul acoperă integral prejudiciul cauzat, limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se poate aplica pedeapsa cu amendă. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 50.000 euro, în echivalentul monedei naționale,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Nicoleta Corina Zaharia în Dosarul nr. 1.828/111/2005 al Tribunalului Bihor — Secția penală. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

se aplică o sancțiune administrativă, care se înregistrează în cazierul judiciar.

(2) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune prevăzută de prezenta lege într-un interval de 5 ani de la comiterea faptei pentru care a beneficiat de prevederile alin. (1).”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au constituit în numeroase cazuri obiect al controlului exercitat de instanța de contencios constituțional.

Astfel, prin Decizia nr. 318 din 18 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 9 mai 2006, Decizia nr. 417 din 25 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 512 din 13 iunie 2006, și Decizia nr. 544 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 14 august 2007, Curtea a statuat că în temeiul art. 73 alin. (3) lit. h) din Legea fundamentală, potrivit căruia „Prin lege organică se reglementează: [...] infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora”, legiuitorul este liber să stabilească un regim sancționator în vederea recuperării prejudiciului cauzat prin faptele incriminate ca infracțiuni. În aplicarea acestui text constituțional, legiuitorul a reglementat, în art. 10 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, o cauză de reducere a pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită, în situația în care în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, învinutul ori inculpatul acoperă integral prejudiciul cauzat. Aceasta constituie o măsură de politică penală determinată de specificul infracțiunilor de evaziune fiscală, respectiv de necesitatea recuperării, cu celeritate, a sumelor datorate bugetului general consolidat, și nu este de natură să aducă atingere dreptului la un proces echitabil și nici normelor constituționale privind realizarea justiției.

Astfel, faptul că de reducerea limitelor pedepsei prevăzute de lege beneficiază numai învinutul ori inculpatul care acoperă integral prejudiciul cauzat, în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, nu are semnificația îngrijirii liberului acces la justiție. Cel în cauză are posibilitatea de a se adresa instanțelor judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate și de a beneficia de toate garanțiile procesuale prevăzute de lege, inclusiv în ceea ce privește latura civilă a cauzei, în deplină concordanță cu imperativele dreptului la un proces echitabil.

Cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea, în cauza de față neintervenind elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții în această materie.

și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al

Magistrat-asistent,

Daniela Ramona Marișiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.083
din 20 noiembrie 2007referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Daniela Ramona Marișu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Doru Sică Vișan în Dosarul nr. 420/215/2005 al Judecătoria Craiova.

La apelul nominal se prezintă, pentru statul român, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin consilier juridic, lipsă fiind autorul excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, consilierul juridic al părții prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, arată că, în realitate, autorul excepției solicită completarea textelor de lege criticate. În continuare, pune concluzii de respingere a excepției ca nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 420/215/2005, **Judecătoria Craiova a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Doru Sică Vișan.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul susține că textul criticat face o diferențiere nejustificată între persoane aflate în aceeași situație juridică. Astfel, pe de o parte, inculpatul nu poate ataca separat cu recurs o încheiere de respingere a cererii de restituire, iar pe de altă parte, persoana ale cărei interese au fost vătămăte prin admiterea unei cereri de restituire poate ataca separat o astfel de soluție.

Judecătoria Craiova nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că dispozițiile de lege criticate sunt în concordanță cu prevederile constituționale privitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și la preeminența tratatelor internaționale în dreptul intern. De asemenea, textul criticat nu încalcă principiul egalității în drepturi a tuturor cetățenilor în fața legii prin posibilitatea oferită persoanei vătămăte de a ataca separat cu recurs hotărârea de desesizare a instanței. De altfel, dispozițiile art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală instituie regula conform căreia încheierile pot fi atacate cu recurs numai odată cu sentința sau decizia recurată, cu excepția

cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs. Dispozițiile de lege criticate constituie punerea în practică, în mod constituțional, a principiului celerității, care guvernează procesul penal.

Avocatul Poporului apreciază că textul criticat nu conține privilegii sau discriminări în raport cu criteriile egalității în drepturi cuprinse în art. 4 din Legea fundamentală, acestea aplicându-se în mod egal tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei juridice. De asemenea, se arată că dispozițiile de lege criticate nu sunt de natură să îngreudească dreptul părților de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, de a beneficia de un proces echitabil, precum și de judecarea acestuia într-un termen rezonabil. Accesul liber la justiție nu presupune în toate cazurile posibilitatea de a recurge la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege, deoarece competența și căile de atac sunt stabilite exclusiv de legiuitor, care poate institui reguli deosebite, în considerarea unor situații diferite.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală. Textul a fost modificat prin art. I pct. 157 din Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006. Textul de lege criticat are următorul conținut: *„Împotriva hotărârii de desesizare se poate face recurs de către procuror și de orice persoană ale cărei interese au fost vătămăte prin hotărâre, în 3 zile de la pronunțare, pentru cei prezenți, și de la comunicare, pentru cei lipsă.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 4 alin. (2) referitoare la unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi și art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că ceea ce se solicită, în realitate, în motivarea acesteia, este completarea textului de lege criticat, în sensul de a se permite atacarea separat, cu recurs, nu numai a hotărârii de desesizare, ci și a încheierii prin care instanța respinge cererea de restituire a cauzei la procuror pentru refacerea urmăririi penale. Autorul excepției apreciază că numai în acest mod s-ar asigura egalitatea procesuală a părților și dreptul la un proces echitabil.

Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”. Ca urmare, nu

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

intră în competența Curții modificarea textului de lege supus controlului său în sensul dorit de autorul excepției.

Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Doru Sică Vișan în Dosarul nr. 420/215/2005 al Judecătoriei Craiova.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.084

din 20 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. c) și art. 96 alin. (2) pct. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. c) și art. 96 alin. (2) pct. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, excepție ridicată de Societatea Comercială „C&R Prod Impex” — S.R.L. din Dridu în Dosarul nr. 189/330/2006 (nr. în format vechi 1.909/2006) al Judecătoriei Urziceni.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 iulie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 189/330/2006 (nr. în format vechi 1.909/2006), **Judecătoria Urziceni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. c) și art. 96 alin. (2) pct. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „C&R Prod Impex” —

S.R.L. din Dridu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din susținerile orale ale autorului, consemnate în cuprinsul încheierii de sesizare, se arată că dispozițiile legale criticate, condiționând administrarea tratamentelor avio de obținerea unor avize de la protecția mediului, sunt contrare prevederilor art. 35 alin. (1) și (3) din Constituție, coroborat cu art. 44 alin. (2) și (7) din aceasta, în condițiile în care autorul excepției deține autorizație de mediu integrată.

Judecătoria Urziceni apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, textele de lege criticate fiind în deplin acord cu prevederile art. 34, art. 44 alin. (1) și (2) și ale art. 126 din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Textele de lege criticate nu numai că nu încalcă prevederile art. 35 alin. (1) și (3) și ale art. 44 alin. (7) din Constituție, „ci chiar justifică măsurile prin care, în deplină concordanță cu dreptul oricărei persoane la un mediu sănătos și în același timp cu obligația tuturor persoanelor, inclusiv proprietari, privind protecția mediului, legiuitorul a stabilit sarcinile pe care trebuie să le îndeplinească, în acest scop, persoanele juridice care produc, stochează, comercializează și/sau utilizează îngrășăminte chimice și produse de protecție a plantelor”. Cât privește critica de neconstituționalitate față de prevederile art. 44 alin. (2) din Legea fundamentală, se apreciază că acestea nu sunt incidente în cauză.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 38 alin. (1) lit. c) și ale art. 96 alin. (2) pct. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 sunt constituționale. Arată, în acest

sens, că prin măsurile dispuse textele legale criticate nu aduc atingere principiului constituțional care consacră dreptul la un mediu sănătos, fiind în acord, totodată, cu prevederile art. 44 alin. (7) din Constituție. De asemenea, consideră că dispozițiile art. 44 alin. (2) și ale art. 126 din Legea fundamentală, invocate, nu au incidență în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 38 alin. (1) lit. c) și ale art. 96 alin. (2) pct. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.196 din 30 decembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 6 iulie 2006. Textele legale criticate au următorul conținut:

Art. 38 alin. (1) lit. c): „(1) *Persoanele juridice care produc, stochează, comercializează și/sau utilizează îngrășăminte chimice și produse de protecție a plantelor, au următoarele obligații: (...) c) să administreze produse de protecție a plantelor cu mijloace aviatice, numai cu avizul autorităților competente pentru protecția mediului, autorităților competente în domeniul sanitar și al comisiilor județene de bază meliferă și stupărit pastoral, potrivit reglementărilor în vigoare, după o prealabilă înștiințare prin mass-media.*”

Art. 96 alin. (2) pct. 19, astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 46 din Legea nr. 265/2006: „(2) *Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON), pentru persoane fizice, și de la 30.000 lei (RON) la 60.000 lei (RON), pentru persoane juridice, încălcarea următoarelor prevederi legale: (...) 19. obligațiile persoanelor fizice și juridice de a administra produse de protecție a plantelor cu mijloace aviatice numai cu avizul autorităților competente pentru protecția mediului, autorităților competente din domeniul sanitar și al comisiilor județene de bază meliferă și stupărit pastoral, potrivit reglementărilor în vigoare, după o prealabilă înștiințare prin mass-media.*”

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. c) și art. 96 alin. (2) pct. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, excepție ridicată de Societatea Comercială „C&R Prod Impex” — S.R.L. din Dridu în Dosarul nr. 189/330/2006 (nr. în format vechi 1.909/2006) al Judecătoriei Urziceni.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

În opinia autorului excepției, textul legal criticat contravine art. 35 alin. (1) și (3) din Constituție, referitoare la dreptul la un mediu sănătos, coroborat cu art. 44 alin. (2) și (7) din aceasta, care consacră principiul garantării și ocrotirii în mod egal de lege a proprietății private, indiferent de titular, precum și obligațiile referitoare la respectarea sarcinilor privind protecția mediului ce revin proprietarului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională reține că dispozițiile legale criticate prevăd obligația persoanelor juridice care produc, stochează, comercializează și/sau utilizează îngrășăminte chimice și produse de protecție a plantelor de a administra produse de protecție a plantelor cu mijloace aviatice, numai cu avizul autorităților competente pentru protecția mediului, autorităților competente în domeniul sanitar și al comisiilor județene de bază meliferă și stupărit pastoral, după o prealabilă înștiințare prin mass-media, în caz contrar fapta constituind contravenție și fiind sancționată cu amendă.

Or, contrar susținerilor autorului excepției, Curtea constată că aceste texte de lege exprimă tocmai preocuparea legiuitorului de a asigura exercitarea dreptului la un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic, obligație conținută de art. 35 din Constituție, pretins a fi încălcat. De altfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 constituie, prin obiectul său de reglementare — protecția mediului — cadrul general în această materie. Sub imperativul protejării mediului înconjurător și al asigurării acestui drept fundamental, persoanele fizice și juridice au anumite obligații stabilite prin lege, acesta fiind și sensul prevederilor art. 44 alin. (7) din Legea fundamentală, potrivit cărora „*Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea unei bune vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului*”. Aceste din urmă prevederi constituționale se referă însă la obligațiile ce afectează dreptul de proprietate și revin proprietarului, și nu unei persoane juridice — agent economic, cum este în cauza de față — care are ca obiect de activitate desfășurarea unor diverse activități cu incidență asupra mediului. Ca atare, Curtea constată că dispozițiile art. 44 alin. (2) și (7) nu sunt incidente în cauză.

În concluzie, Curtea nu poate reține pretinsa contrarietate dintre prevederile art. 38 alin. (1) lit. c) și ale art. 96 alin. (2) pct. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului și cele ale art. 35 alin. (1) și (3) și ale art. 44 alin. (2) și (7) din Constituție. De altfel, susținerile de neconstituționalitate formulate oral în fața instanței de judecată de către autorul excepției au, mai degrabă, caracterul unor aspecte de fond referitoare la elementele specifice cauzei deduse judecării, și nu natura unor veritabile critici de neconstituționalitate.

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.085
din 20 noiembrie 2007referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006
privind procedura insolvenței și art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judec[tor
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „SCIM” — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 1.520/118/2007 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin avocat, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea acesteia, în conformitate cu concluziile formulate în scris.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, fiind invocată în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.520/118/2007, **Tribunalul Constanța — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 și art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997**, excepție ridicată de Societatea Comercială „SCIM” — S.A. din Constanța în cauza ce are ca obiect judecarea cererii de emitere a unei ordonanțe privind somația de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție, deoarece, prin scutirea lichidatorilor judiciari de la plata taxei judiciare de timbru, sunt prejudiciați atât ceilalți justificați, care nu sunt scutiți de la plata acestor taxe, cât și statul român care nu intră în posesia lor.

Tribunalul Constanța — Secția comercială apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, întrucât scutirea de taxe judiciare de timbru, prevăzută de dispozițiile legale criticate, operează în virtutea poziției speciale pe care o are participantul la reorganizare.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că asupra prevederilor legale criticate, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în sensul constituționalității lor.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se apreciază că, în cadrul procedurii judiciare a insolvenței, lichidatorul judiciar are o situație deosebită față de ceilalți participanți la procedură, el nefiind parte în proces.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, și dispozițiile art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 77 din Legea nr. 85/2006: „*Toate acțiunile introduse de administratorul judiciar sau de lichidator în aplicarea dispozițiilor prezentei legi, inclusiv pentru recuperarea creanțelor, sunt scutite de taxe de timbru.*”;

— Art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997: „*Sunt scutite de taxe judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, referitoare la: [...]*”

p) orice alte acțiuni, cereri sau acte de procedură pentru care se prevăd, prin legi speciale, scutiri de taxă judiciară de timbru.”

Autorul excepției susține că aceste prevederi legale încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Prin Decizia nr. 677 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 23 octombrie 2007, precum și prin alte decizii, răspunzând unor critici asemănătoare, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 nu contravin prevederilor art. 16 din Constituție.

De asemenea, în ceea ce privește dispozițiile art. 77 din Legea nr. 85/2006, prin Decizia nr. 651 din 29 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 19 ianuarie 2006, Curtea a statuat că, în cadrul procedurii falimentului, lichidatorul judiciar are o poziție și o situație deosebite față de toate părțile și față de toți ceilalți participanți la procedură, el nefiind parte în proces, ci participant la procedură, cu rol și atribuții determinate de lege. Acesta nu acționează în interes personal, ci în interesul bunei desfășurări a întregii proceduri, în interesul debitorului insolubil, pentru reîntregirea patrimoniului acestuia, precum și în interesul creditorilor, pentru ca aceștia să își poată valorifica creanțele în cât mai mare măsură și cât mai operativ. Prin urmare, nu poate fi vorba despre un tratament juridic egal, având în vedere situațiile obiectiv diferite în care se găsesc lichidatorul judiciar, pe de o parte, și părțile din cadrul procedurii, pe de altă parte.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „SCIM” — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 1.520/118/2007 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.089
din 22 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romcom Internațional” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 10.826/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială și de Șerban Neculai în Dosarul nr. 2.702/331/2006 al Judecătoriei Vălenii de Munte.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 807D/2007 și nr. 835D/2007, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 835D/2007 la Dosarul nr. 807D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 10.826/3/2007, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romcom Internațional” — S.R.L. din București.

Prin Încheierea din 25 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.702/331/2006, **Judecătoria Vălenii de Munte a sesizat**

Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Șerban Neculai.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (1) și art. 44 din Constituție. Caracterul sumar al procedurii prevăzute de textul criticat împiedică judecătorul să analizeze temeinicia pretențiilor și apărărilor deduse judecății, precum și a probelor administrate, încălcându-se astfel prevederile constituționale invocate. De asemenea, arată că instanța va putea să ordone măsuri vremelnice fără a analiza fondul cauzei, ceea ce oprește părțile de la posibilitatea de a-și „proba dreptul sau încălcarea acestuia prin toate mijloacele de probă prevăzute de lege.”

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială arată că întreaga procedură reglementată de dispozițiile art. 581 din Codul de procedură civilă este prevăzută în aplicarea dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, potrivit căroră „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.*”

Judecătoria Vălenii de Munte arată că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor din Constituție invocate de autorul excepției. Ordonanța președințială este o procedură specială în temeiul căreia instanța de judecată, la cererea părții interesate, poate lua măsuri vremelnice în cazuri urgente, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ivite cu prilejul unei executări.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că textul de lege criticat instituie o procedură specială, potrivit căreia instanța de judecată poate dispune, prin ordonanță președințială, luarea unor măsuri cu caracter vremelnic, a căror urgență este justificată de necesitatea evitării prejudicierii unor drepturi sau interese legitime, fără a se aduce atingere dispozițiilor din Constituție

invocate de autorii excepției. În continuare, arată că textul de lege criticat reprezintă o reglementare specială, care asigură operativitate procedurii de judecată, precum și executarea imediată a hotărârii judecătorești, ceea ce este de esența administrării justiției, în cazuri în care se impun măsuri urgente, cu caracter vremelnic, pentru încetarea actelor și faptelor evident nelegitime, cauzatoare de pagube care nu s-ar putea repara.

Avocatul Poporului arată că textul de lege criticat nu aduce atingere dreptului părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. Prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă, nu numai că nu sunt afectate prevederile art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, ci, dimpotrivă, se dă expresie dispozițiilor consacrate în Legea fundamentală, oferind posibilitatea persoanelor interesate de a se adresa justiției și de a se prevala de toate garanțiile și regulile de natură procedurală pe care le presupune dreptul la un proces echitabil. Mai mult, dispozițiile criticate reprezintă norme de procedură a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție. De asemenea, face referire la Decizia nr. 153 din 17 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 24 iunie 2005, și la Decizia nr. 251 din 9 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 10 aprilie 2006.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 581 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins: „*Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în*

cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 24 alin. (1) referitoare la dreptul la apărare și art. 44 alin. (1) referitoare la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 581 din Codul de procedură civilă au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 60 din 2 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 2 martie 2006, Curtea a reținut că prin procedura de urgență instituită de acest text de lege nu numai că nu se aduce vreo îngădire dreptului oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se creează o posibilitate în plus pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției prin cerere de ordonanță președințială, și aceasta în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Totodată, posibilitatea atacării cu recurs a ordonanței președințiale, precum și cea a contestării executării acesteia, prevăzută de art. 582 din Codul de procedură civilă, constituie un argument suplimentar în sensul deplinei respectări a dreptului la apărare.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romcom Internațional” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 10.826/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială și Șerban Neculai în Dosarul nr. 2.702/331/2006 al Judecătorei Vălenii de Munte.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.090
din 22 noiembrie 2007referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2)
din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mini Trans Serv” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.775/312/2007 al Judecătoriei Slobozia.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.775/312/2007, **Judecătoria Slobozia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mini Trans Serv” — S.R.L. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 21 alin. (1), (2) și (3) și art. 53 din Constituție, deoarece competența de soluționare a plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției revine judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția, iar nu altei instanțe, de exemplu cea de la domiciliul părții. De asemenea, se consideră a fi încălcate și prevederile art. 73 alin. (3) lit. k) și l) din Constituție, întrucât prin textul de lege criticat se reglementează probleme ce privesc contenciosul administrativ și procedura de judecată prin alt act normativ decât o lege organică.

Judecătoria Slobozia arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că textul de lege criticat asigură tocmai posibilitatea contravenientului de a se plânga instanței judecătorești împotriva procesului-verbal de contravenție, stabilind competența judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția de a soluționa o astfel de plângere. Stabilirea competenței pe criteriul locului săvârșirii faptei reprezintă opțiunea legiuitorului în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt*

prevăzute numai prin lege”. De asemenea, se apreciază că soluționarea plângerii împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii de către instanța de la locul săvârșirii faptei nu reprezintă o îngrădire a drepturilor și libertăților cetățenilor, ci este o normă referitoare la competența instanțelor judecătorești, în deplină conformitate cu prevederile art. 21 și art. 53 din Constituție.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile de lege criticate nu îngrădesc accesul liber la justiție al persoanelor interesate, ci instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, în raport cu prevederile art. 53 din Constituție, se arată că textul criticat nu aduce nicio restrângere exercițiului dreptului de acces liber la justiție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, cu următorul cuprins: „*Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimite de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) referitoare la accesul liber la justiție, art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 73 alin. (3) lit. k) și l) referitoare la categoriile de legi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că argumentele formulate în susținerea acesteia vizează, în esență, aspectul referitor la competența teritorială de soluționare a plângerii contravenționale, reglementată prin art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. În opinia autorului, această competență ar trebui să revină altei instanțe decât judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.

Cât privește această critică, Curtea constată că, prin Decizia nr. 200 din 29 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 1 iunie 2004, a reținut că textul de lege criticat nu îngrădește accesul liber la justiție al persoanelor interesate, ci instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției. Această modalitate de reglementare reprezintă însă opțiunea legiuitorului, fiind în

conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești.

Totodată, prin Decizia nr. 81 din 8 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 7 martie 2007, Curtea a statuat că Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 reglementează regimul juridic al contravențiilor, procedura aplicabilă acestuia fiind una specială, derogatorie de la normele dreptului comun, și nu procedura contenciosului administrativ.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mini Trans Serv” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.775/312/2007 al Judecătorei Slobozia.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.091
din 22 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) lit. c) și art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) lit. c) și art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, excepție ridicată de Frederic Ruzsicska în Dosarul nr. 14.283/3/2006 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 14.283/3/2006, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

Domeniul contravențional, spre deosebire de contenciosul administrativ, nu se regăsește printre cele strict și limitativ prevăzute de art. 73 alin. (3) din Constituție, în privința cărora legiferarea are loc numai prin lege organică.

De asemenea, Curtea constată că nu se poate reține pretinsa încălcare a prevederilor art. 53 din Constituție, întrucât nu s-a constatat existența vreunui drept sau a vreunei libertăți care să fi fost restrânse prin dispozițiile de lege criticate.

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) lit. c) și art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, excepție ridicată de Frederic Ruzsicska.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate „consacră inegalitatea în fața legii și apar ca o soluție imorală și discriminatorie”.

Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 stabilește dreptul la pensie și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, drepturi ce se exercită printr-un sistem unic, propriu și autonom de pensii gestionat de Casa de Asigurări a Avocaților. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 nu face decât să stabilească aspectele generale referitoare la dreptul de pensie, precum enumerarea categoriilor de pensii la care avocații au dreptul, stabilirea vârstei de pensionare, stabilirea stagiului de cotizare, fără nicio referire la recalcularea pensiilor. Condițiile și procedura de acordare și recalculare a pensiilor se realizează conform dispozițiilor Statutului Casei de Asigurări a Avocaților, actul normativ supus

criticii de neconstituționalitate neconținând niciun fel de dispoziții care să determine existența vreunei inegalități între cetățeni.

Avocatul Poporului arată că textele de lege criticate nu prevăd nicio discriminare pe considerente arbitrare. Astfel cum sunt formulate, dispozițiile legale criticate nu prevăd nicio condiționare pentru stabilirea și acordarea pensiei pentru limită de vârstă ori pentru transformarea unei categorii de pensie în alta.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (1) lit. c) și art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 28 noiembrie 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 452/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 25 iulie 2001. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) lit. c) și art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, excepție ridicată de Frederic Ruzsicska în Dosarul nr. 14.283/3/2006 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Daniela Ramona Marițiu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 158252